

Haxan på Vikingsborg.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Friherren kastade en förvånad blick på grevinnan och strök sig öfver pannan. Han var oviss om han hade hört rätt.

Tack, snälla tant, sade Mary med tårar i ögonen, att tant tror på mig och att... att...

Naturligtvis tro vi på dig, både jag och Axel, inföll grevinnan lifligt. Sitt icke och trumma med fingrarna på bordet, Axel, du gör mig nervös. Du ser tillräckligt olycklig ut ändå, utan att du också behöver gestikulera din sorg eller rättare sagt din vrede. Men att du vill hämnas, det begriper och gillar jag. Du vore ju icke Karlannan, om du kunde låta något sådant passera.

Nej, det gör jag inte heller, utbrast friherren häftigt.

Du behöver ju icke skrika för det eller ge din stackars hustru sådana där tragiska tjugufemöresblickar. Hon, stackare, får ju icke för det.

Rår hon icke för det? utbrast friherren häpen och vred.

Hvafalls! Nej, hvad vill det säga? Tror du... tror han verkligen att Mary skulle... Åh, fy, fy, skäm ut dig, Axel! Gå genast och bed henne om förlåtelse för en så sårade misstanke.

Men?...

Hvad för men? Tror du, att jag skulle sitta här och klappa henne och tala om, att hon är min vän, om hon vore skyldig? Akta dig, Axel! Jag är icke alls i humör att bli rotad i dag, och... Men det var icke det, vi skulle tala om. Se, här är Marys hand och här är den, Axel. Så där ja... tryck nu hvarandras händer och se icke på hvarandra som hund och katt. Mary är ingen katta, som den där otacka Jeannette, hon är din snälla, rara hustru, som den där minna ögon, bara ett enda fel, och det är, att hon tycker mer om dig, än du förtjänar. Egentligen borde ni nu kyssas också, men det släsket får ni vänta med, till dess jag har varit.

V hörde icke tants vagn komma, sade friherren, något förlagen öfver, att grevinnan så burdas försonat honom med Mary.

Nej, jag steg ur i parken.

Tant ville öfverraska oss?

Ja, men jag ville också få hit Rolf så fort som möjligt.

Kommer han hit, mumlade friherren och hans uppsyn blef mycket mörk.

Jaha, han kommer hit. Han kan vara här hvilken minut som helst nu. Jag skickade min vagn till stationen för att han skulle kunna komma fortare hit. Ser ni, då jag i förgår fick Jeannettes otacka bref, så förstod jag genast att energiska åtgärder måste vidtagas för att tysta så fort som möjligt denna skandal, och då telegraferade jag till Rolf, som hade rest till Uggelholm, att han genast skulle komma hit, om han är en man, ty Mary hade blifvet komprometterad för hans skull.

Det telegrammet har han fått, ty han telegraferade tillbaka, att han skulle resa med första tåg hit. Om några minuter ha vi honom här, och då får han förklara sig.

Det skall han, inföll friherren med skärpa.

Men under tiden, medan vi

vänta på honom, kan jag göra det. Ser ni, då jag en vinter uppehöll mig i Paris med salig Nils, det var året innan han dog, så inträffade en skandal där, som väckte mycket stort uppmärksamhet. Man hade funnit i en konsthandel af lagre slag ett porträtt af en ung fransysk hertiginna i en attityd och kostym, som påminde om Eva i paradiset före syndafallet.

Den, som fann detta porträtt anmälde saken för polisen, som gjorde en undersökning, och då fann man i denna så kallade konsthandel fotografier af en hel mängd förnåma damer och de mest firade aktriserna och sångerskorna och dansöserna. Alla voro klädda på ett sätt, som... eller rättare sagt, de hade ingenting alls på sig... och... med ett ord, de voro vidriga, gemena, dessa porträtt, som såldes åt hvem, som ville köpa dem, af denne snygga industririddare.

Som ingen af dessa damer kunde misstänkas för att ha låtit godvilligt fotografera sig på detta skamlösa sätt, kom man snart under fund med, hur bedrägerier med dessa porträtt hade utförts. Ett verkligt porträtt hade stulits af oärliga tjänare ur fotografiebureau och sålts för högt pris till konsthandlaren. Denne hade sedan låtit fotografera hufvudet för denna fotografi och sammanfogat det med kroppen, som tillhörligt någon af samhällets uslaste varelser. På detta sätt erhöles de mest pikanta porträtt af de mest kända och firade damerna i Paris.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

Och ännu värre att vara med om det, som du, min söta Jeannette har förskäffat sig porträtt af dig och Rolf, och så här hon af dem komponerat den här fotografien. Det är knepigigt gjort... Och icke illa utfördt. Man kan verkligen icke upptacka hur det är gjort. Också skall hon få sin belöning. Jag skall göra henne omöjlig här. Tst... nu hör jag bullret af vagnen. Nu kommer Rolf.

Det är rysligt att tänka sig något sådant, suckade Mary.

odiga? Och det talar du icke om för mig för an nu? Och med Marys syster?

Men Mary sade ju, inföll friherren, att... att... hennes syster...

Ella, sade Ella och smålog.

Ja, Ella, upprepade han något förlagen och tryckte vänligt hennes hand, som hon räckte honom, är död?...

Ja, men nu har hon lefvt upp igen, log Mary.

För att lyckliggöra mig, tillade grevinnan förtjust.

Åh, det kan vara onödigt, anmärkte grevinnan lätt ironiskt.

Jaså, ni är min vän Marys äldre syster. Mycket lik Eva, er mor, som jag kände mycket väl och var god vän med. Om ni vill som jag, så bli också vi vänner, tillade grevinnan hjärtligt, i det hon omfamnade och kysste Ella.

Ja, så gerom, svarade Ella glad. Den som var min mors vän, är också min vän. Rolf har redan talat så mycket om grevinnan, att jag tycker mig riktigt känna...

Tro icke hans förtal, sade grevinnan, half-allvarligt, half-skämtsamt.

Förtal! Rolf har icke sagt annat än godt, det alla bästa om grevinnan.

Säg du tant, som din syster gör. Jaså, Rolf har talat godt om mig. Ja, ser du, människokännare är han icke, din man. Jag är en förskäckt dällig kvinna med mycket jämn karaktär, alltid i lugnt humör!

Tro henne icke! invände de öfriga.

Tant telegraferade till mig att genast komma, och nu är jag här för att förklara...

Behöfs inga förklaringar, svager Rolf, sade friherren och gaf honom ett litet handslag.

Det där tyckte jag om att se, hviskade grevinnan till Mary, som log och grät litet på samma gång. Nej du har rätt Axel, några förklaringar oss emellan behöfs alldeles icke. Me efter hvad som passerat, så bör man här i orten få veta, hur alltsammans hänger ihop. I morgon bjuder jag er och allt vårt umgänge här i trakten på stor middag med bal på Vikingsborg. Passer det? Inne protester! Första, andra, tredje gången. Afgjo det! Stor middag med bal i morgon på Vikingsborg. Det skall bli roligt att se, hur de kläda sig med så kort förberedelse. Men det är deras affar och icke min, hehe.

Jag kan tala om en nyhet för tant. Onkel Rehnclou är icke längre kvinnohatatare.

Då lever han icke längre, inföll grevinnan. Och när skedde den omvändelsen?

Då han fick se min Ella.

Följde hon med dig till Uggelholm? frågade Mary. Hon skulle ju stanna på vägen.

Ja, men jag hade icke hjärta att skiljas från henne. Vi skola aldrig skiljas mera.

Nu är han mör i mun, hehe, skrattade grevinnan. Men det hedrar dig min söta, tillade hon och gaf Ella en vänlig nick.

Jag presenterade Ella som min hustru för onkel, utan att först anmäla oss. Jag öfverraskade honom, förstär tant.

Ja, jag känner dina öfverraskningar. Det är din specialitet, gosse.

Först trodde jag, att han skulle få slag, så förvånad, så beströft blef han, då han fick se oss.

Men plötsligen veknade de stränga dragen, han torkade sig i ögonen och stammade röd:

Evad! Det är Eva!

Ja, herre gud, också han var ju kär i Eva. Men han liksom Gydenskjöld fick korten af henne utbrast grevinnan lifligt. Er mor var lika alskvard, som hon var vacker. Jaså den gamla kärleken hade icke rostat?

Han mottog oss mycket väl, men tants telegram hade redan anländt, så att vi lämnade honom med första tåg.

Ja, för den där resan, som jag har försakat, skall jag väl ge er en ersättning, churu jag såg den vara nödvändig. Jag gör dig och din hustru, min ungdomsväninna Evas dotter, till mina universalarfvingar. Din syster och hennes dumsnut till man ha redan nekat att blifva det, så de få icke ett öre af mig. Nej, ni få alltihop, hvad jag lämnar efter mig. Men på ett villkor, och det är, att ni bo på Vikingsborg. Jag börjar bli gammal och...

Snälla tant, sade grevinnan, vi kunna icke nog tacka tant för vänligheten att vilja göra min hustru och mig till tants universalarfvingar, men...

Hvafalls? neka ni? fråste grevinnan.

Ja, vi hafva redan lofvat onkel Rehnclou att blifva hans universalarfvingar med villkor att bo på Uggelholm. Och för att riktigt binda oss vid sig, som han skilmskt uttryckte sig, så gaf han mig, då vi reste, ett depositionsbrev på ett hundratusen kronor till en liten rekreationsresa till rivieran på en månad.

Ser man på! Ett hundratusen kronor! En sådan egoist, att på det sättet behandla folk! Det är ju sjutton, att jag icke skall få tag i någon, som vill blifva min universalarfvinge? Ah, nu vet jag! Jag gör edra barn till mina arfvingar? Är det öfverenskommet? Inga protester! Första, andra, tredje gången. Pang! Och låt nu se, att vår ras icke dör ut!

SLUT.

Skämt.

Har du hört dom blåser upp kalkkott för att det ska bli vackert?

Sånt jakla djurplåger!

LÖJTNANTEN (som öfverraskra en beväring sofvande på post): — Hva innerst in i rödglödade görr du ka ri?

Beväringen: — Goa lyktananten, ja sitt å geck på vakt...

REMINISCENSER. Manne: — Fy 17 hva min mage är krasslig efter festen för Ranft... Det är "En skandal".

Janne: — Säg hellre, att det är "Tårarnas tyranni"...

HON KUNDE. Guvernanten: — Kommer du Brita ihåg alfabetet? Lilla Brita: — Ja-a.

Guvernanten: — Nä, säg mig då, hvad som kommer efter A.

Brita (triumferande): — Alla di andra bokstäfverna.

FÖRENKLAD KONSULTATION. Läkaren: — Här är receptet. Barne skall tre gånger om dagen ta en matsked af den här medicinen.

Bonden: — Ja, doktarn. Men vill inte doktorn vara vänlig och skriva ut ett par liter af samma sort. Där hemma i byn är det val ett dussin pojkar, som är sjuka.

Den här skulle just liksom vara prof.

FRÅN LANDSORTEN. Främstälaren af Wilhelm Tell: — Direktör jag skulle be om aftonpengarna för gårdagens Tell-föreställning.

Direktören: — Hvad behögs! Aftonpengar! Hetta har ju fatt behålla applet!

RÄTT PLATS. Den tjocke hettu med den goda appten: — Hör nu frun, det finns två knappar i min väst. Känksky ni vill be flickan att sy i dem?

Pensionistvarldinnan betydelsefullt: — Jag tänker de ligga väl i matsalen.

ÄNNU VÄRRE. Fröken A: — Nu har Karl gjort sin kur för mig i tre månader. Jag tycker det kunde vara på tiden, att han frade.

Fröken B: — Du måste ha tålamod. Det dröjde nästan sex månader, innan han frade till mig.

FRÅN GÖTEBORG berättas elakt i "Strix".

Grosshandlare Andersson Godag Pettesån, hur mår du?

Grosshandlare Petteson: Jo tack, hur mår du, själf, och hur mår din son?

Jo han är i Marstrand och spelar fexterris med kungen.

SKAL NOG. I "Kasper" läses: Hustrun: Jag skulle vilja be pastorn tala väl vid Anders, han illfånas bitti å sent, att han vill skiljas ve mej.

Pastorn: Hvad har Anders för orsak att vilja skiljas från sin hustru?

Anders: Det är fall orsak nog, när en inte vill ha'n längre.

BITTRA PILLER. — Hör du, Gustaf, har du hört om din syster Klara sagt något ofördelaktigt om mej?

Nej, tvärtom; när pappa häromdags sa att farbror var en älsaså sa Klara, att man ska' inte döma en människa efter utseendet!

FRÅN SMÅSKOLAN. Lärarinnan: — Nä, lilla Maria, hvad säger g-u?

Intet svar.

Hvilken färg har mitt hår? Rödt!

SÅ BRU KAS DET. "Pappa", sade lille Olle vid frukostbordet, "du tar mig ju alltid i kniet när du berättar sagor för mig?"

"Jo visst, min gosse" sade pappa helt naturligt.

"Den där unge farbrorn från Carls Borg berättade visat sagor för Alma hela kvällen i går. Dem kunde inte se att lassa dom ur en bok bok för ljuset hade dom släckt".

INGA MEDIKAMENTER. En apotekare ville roa sig med en präst och sade därför till honom: Ni, som är så bibelkunnig, kan nog nog förklara hur det kom sig, att de många, som ontalas bibeln, blefvo så gamla, att de upplefde flere hund år?"

"Det var förmodligen därför att de icke begagnade några medicamenter," svarade prästen.

HAX VAR INNE. Främlingen: "Är bankdirektören inne?"

Betjanten: "Visst är han inne".

Främlingen: Kommer han icke ut nu snart?"

Betjanten: "Nej, det tror jag icke, ty han är inne för fyra år."